

Betænkning

over forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.

(Dagpengeydelsens varighed).

(Afgivet af arbejdsmarkedsudvalget den 1. december 1977).

Udvalget har behandlet lovforslaget i 6 møder og har herunder haft samråd med arbejdsministeren, der tillige skriftligt har besvaret spørgsmål fra udvalget.

Udvalget har desuden modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra Dansk Arbejdsgiverforening, Ingeniør-Sammenslutningen, Ingeniørernes Arbejdsløshedskasse-IAK og Dansk Ingeniørforening, samt Kommunernes Landsforening.

Arbejdsministeren har i et samråd fremhævet over for udvalget, at der med de foranstaltninger, der er nævnt i bemærkningerne til lovforslaget, inden for uddannelse, beskæftigelsesarbejder m. v. skabes et virkeligt tilbud til de langtidsledige om støtte til igen at vende tilbage til arbejdsmarkedet. For at disse tilbud skal få nogen virkning, er det imidlertid nødvendigt, at de ledige i videst muligt omfang gør brug af de forskellige muligheder.

Den ledige har pligt til at udfolde alle bestræbelser på at komme i arbejde, og undladelse heraf vil kunne få betydning for dagpengeretten. Den lediges holdning over for tilbuddet om uddannelse m. v. vil derfor indgå i den samlede vurdering af, om den pågældende gør de forsøg på at komme i arbejde, som med rimelighed kan forlanges af ham. Afslag på tilbud om at deltage i disse foranstaltninger vil derfor sammen med en i øvrigt negativ holdning kunne få betydning for vurderingen af, om den ledige er til rådighed for arbejdsmarkedet, og dermed for retten til dagpenge.

Herefter indstiller et *flertal* (socialdemokratiets, venstres, det konservative folkepartis, centrum-demokraternes og det radikale venstres medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af arbejds-

ministeren stillede ændringsforslag. Flertallet lægger vægt på arbejdsministerens ovenfor citerede udtalelse. Det er tillige flertallets opfattelse, at det kommende år bør bruges til at skabe de uddannelses- og beskæftigelsestilbud, der kan give de langtidsarbejdsløse en reel chance for at vende tilbage til arbejdslivet.

Et *mindretal inden for flertallet* (venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) ønsker at understrege det midlertidige i den ordning, der gennemføres for personer, der efter den 15. november 1977 falder for 26 ugers reglen, idet disse problemers løsning principielt ligger uden for lovens område.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *andet mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af et mindretal stillede ændringsforslag, idet det skal henvise til de bemærkninger, der ledsager ændringsforslaget. Mindretallet skal tillige beklage, at det ikke er lykkedes at fremskaffe de oplysninger til udvalget, som godtgør, hvor mange der falder på grund af det foreslåede moratorium. Mindretallet er af den formening, at det højst kan dreje sig om ca. 500, hvorfor det finder den af flertallet tiltrådte ordning urimelig.

Et *tredje mindretal* (Danmarks retsforbunds medlem af udvalget) beklager, at der med lovforslaget ikke sikres ligestilling for dem, der i perioden 1. juli—15. november 1977 er faldet for 26 ugers reglen i forhold til dem, der siden falder for denne. Mindretallet finder de af ministeren fremstillede